

922

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

z dnia 30 maja 1953 r.

w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Chemicznego.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 16 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy następujących kategorii opakowań wypożyczanych i sprzedawanych, używanych przy dostawach towaru, dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Chemicznego:

1) opakowania wypożyczone:

- a) beczki stalowe ciśnieniowe,
- b) beczki stalowe do środków do tępienia szkodników,
- c) beczki stalowe do azotynu M 25%,
- d) beczki stalowe czarne i ocynkowane do ciał płynnych, mazistych i sypkich oraz do bawełny kolodionowej,
- e) beczki cynowe i sklejkowe (opakowanie wewnętrzne i zewnętrzne),
- f) beczki stalowe i skrzynie blaszane oraz skrzynie drewniane do suchego lodu,
- g) bębny stalowe typu „Solkwas”,
- h) bańki różne, pojemności powyżej 10 litrów,
- i) hoboki,
- j) transporterki,
- k) opakowania aluminiowe do kwasu azotowego stężonego,
- l) opakowania do kwasu fluorowodorowego,
- m) beczki drewniane do ciał płynnych,
- n) skrzynie drewniane typu PMS,
- o) beczki dębowe,
- p) worki tkane;

2) opakowania sprzedawane:

- a) bębny stalowe do barwników i hydrosulfitów,
- b) bębny stalowe po karbidzie,
- c) bębny stalowe inne do ciał sypkich,
- d) bańki inne, o pojemności do 10 litrów,
- e) beczki drewniane do ciał sypkich,
- f) beczki drewniane do wapna chlorowanego,
- g) beczki sklejkowe,
- h) skrzynie drewniane do materiałów wybuchowych górniczych,
- i) skrzynie drewniane wybite blachą,
- j) skrzynie drewniane grubościennie powyżej 13 mm,
- k) balony szklane wraz z korkami, gąsiory wraz z korkami,
- l) kosze wiklinowe z kapturami do balonów szklanych,
- ł) oplatki 10-litrowe do wyrobów malarskich,
- m) kartony tekturowe z wyjątkiem kartonów do lontów,
- n) szpule do sztucznego jedwabiu,
- o) tarczówki do sztucznego jedwabiu,
- p) kasetki do sztucznego jedwabiu.

§ 2. Za dostawcę uważa się podległy Ministrowi Przemysłu Chemicznego zakład, który zapakował oraz dokonał wysyłki towaru w opakowaniu, za odbiorcę zaś zakład, na który wystawiona jest faktura za dokonaną dostawę towaru.

II. Przepisy wspólne dla opakowań wypożyczanych i sprzedawanych.

§ 3. 1. Opakowania należy starannie zabezpieczyć przed kradzieżą, uszkodzeniami, ogniem, szkodliwymi warunkami atmosferycznymi itp.

2. Opakowania powinny być przechowywane w warunkach higienicznych.

3. Kierownictwo każdego zakładu odbiorcy wyznaczy miejsce lub pomieszczenie na przechowywanie opróżnionych opakowań.

4. Opakowania nie mogą być używane przez odbiorcę do przechowywania lub przewożenia innego rodzaju towaru niż ten, do którego jest przeznaczone opakowanie.

§ 4. 1. Koszt transportu przy zwrocie opakowań do zakładu dostawcy ponosi odbiorca. W przypadku gdy opakowania wysłane są publicznymi środkami transportu, odbiorca ponosi koszty transportu tylko do stacji lub portu miejsca przeznaczenia.

2. Opakowania należy przesać najtańszym środkiem transportu. Przy transporcie kolejowym na liście przewozowym należy zaznaczyć, że przedmiotem przesyłki są opakowania używane (taryfa towarowa PKP, poz. 1867).

3. Wysyłający zobowiązany jest do zabezpieczenia opakowań przy transporcie zgodnie z wymaganiami przepisów przewoźnika.

4. W przypadku gdy opakowanie składa się z kilku elementów, należy przekazać równocześnie wszystkie jego elementy.

§ 5. Odbiorca obowiązany jest najpóźniej następnego dnia po nadaniu opakowań do przewozu wysłać dostawcy zawiadomienie, podając datę nadania, środek przewozu, wagę, ilość i rodzaj opakowania.

§ 6. Jeżeli obowiązujące przepisy regulują tryb odbioru towaru i zgłaszania reklamacji dotyczących dostarczanego towaru, przepisy te stosuje się odpowiednio do odbiorów opakowań przez odbiorcę i zgłaszania reklamacji dotyczących opakowań. W przypadku braku tych przepisów stosuje się zasady określone w § 7.

§ 7. 1. Jeżeli towar w opakowaniu został odebrany ze składu lub zakładu dostawcy albo dostarczony przez niego własnymi środkami transportu, odbiorca powinien zbadać niezwłocznie opakowania i stwierdzić ewentualne braki w formie protokołu, sporządzonego przy udziale przedstawiciela dostawcy.

2. Jeżeli dostawa została dokonana obcymi środkami transportu, odbiorca powinien niezwłocznie, lecz

nie później niż w ciągu 7 dni od dnia odbioru towaru, zbadać opakowania i w razie stwierdzenia braków lub wad sporządzić protokół przy udziale czynnika społecznego.

3. O miejscu i czasie zamierzonego sporządzenia protokołu odbiorca powiadomi dostawcę w takim terminie, by mógł on delegować swego przedstawiciela. Niestawienie się przedstawiciela dostawcy nie wstrzymuje sporządzenia protokołu.

4. W przypadku różnicy zdań między przedstawicielami odbiorcy i dostawcy co do stanu opakowań odbiorca może wezwać biegłego.

5. W przypadku potwierdzenia przez biegłego zastrzeżeń odbiorcy koszt ekspertyzy ponosi dostawca, w przeciwnym razie — odbiorca.

6. W przypadku nieobecności przedstawiciela dostawcy przy sporządzaniu protokołu odbiorca powiadomi dostawcę o stwierdzonych protokolem wadach i brakach w terminie określonym w ust. 2 pod rygorem utraty roszczenia z tego tytułu.

§ 8. W przypadku gdy braki lub wady były tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy odbiorze (wydaniu) opakowań (wady ukryte), sporządzenie protokołu i powiadomienie dostawcy o brakach i wadach powinno nastąpić w ciągu 7 dni od dnia ich wykrycia, nie później jednak niż w terminie przewidzianym dla zwrotu opakowania.

§ 9. Przy odbiorze i ustalaniu braków i wad opakowań przez dostawcę stosuje się odpowiednio przepisy §§ 7 i 8.

§ 10. Opakowania nie nadające się do dalszego użytku, ani też do remontu, traktować należy jako odpadki.

§ 11. 1. Dostawca może w fakturze wskazać inną jednostkę, której ma być przesłane opakowanie.

2. W przypadku odmowy nabycia opakowań przez nabywcę wskazanego przez dostawcę do nabycia opakowań obowiązany jest dostawca. Koszt przewozu opakowań od wskazanego przez dostawcę nabywcy do dostawcy ponosi dostawca.

§ 12. Odbiorcy, którzy nie zwalniają opakowania przez rozpakowanie w swych zakładach, wskażą jednostkom zwalniającym opakowania sposób dokonywania ich zwrotu i odsprzedaży.

§ 13. Przepisy zarządzenia dotyczące dostawców stosuje się odpowiednio do jednostek, o których mowa w § 11, a przepisy zarządzenia dotyczące odbiorców stosuje się odpowiednio do jednostek, o których mowa w § 12.

§ 14. Przedstawiciele dostawców uprawnieni są do przeprowadzania kontroli wykonania przepisów zarządzenia przez odbiorców.

III. Przepisy szczególne dla opakowań wypożyczanych.

§ 15. Opakowania wypożyczone powinny być zwracane dostawcy przez odbiorcę nieodpłatnie, w stanie nieuszkodzonym.

§ 16. 1. Dostawca i odbiorca obowiązani są do prowadzenia ilościowej ewidencji ruchu opakowań w oparciu o zasady ustalone w branżowych planach kont.

2. Dostawca i odbiorca obowiązani są do prowadzenia ewidencji terminów zwrotów.

§ 17. Na opakowaniach wypożyczanych powinny być trwale i widocznie oznaczone:

- 1) nazwa i adres dostawcy;
- 2) numer (znak) inwentarzowy opakowania (stanowiącego środki trwałe w rozumieniu przepisów o finansowaniu inwestycji);
- 3) numer (znak) asortymentu opakowania (nie będącego środkiem trwałym, a zaliczonego do opakowania wypożyczanego);
- 4) napis „opakowanie wypożyczone”.

§ 18. Dostawca obowiązany jest podać w fakturze dotyczącej dostarczonego towaru również ilość i rodzaj opakowań oraz terminy zwrotu zgodnie z tabelą, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 19. 1. Opakowania powinny być zwracane niezwłocznie po opróżnieniu ich z towaru, nie później jednak niż w terminie określonym w fakturze.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, liczy się od daty odbioru towaru z zakładu dostawcy lub dnia wysłania towaru w opakowaniu do dnia zwrotu opakowania do zakładu dostawcy lub dnia wysyłki opakowania publicznym środkiem transportu. Dniem wysyłki jest data stempla przewoźnika na liście przewozowym.

§ 20. 1. W razie niezwrócenia opakowania w terminie:

- 1) odbiorca obowiązany jest zapłacić dostawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania;
- 2) dostawca wyznaczy odbiorcy odpowiedni dodatkowy termin do zwrotu opakowania. Termin dodatkowy nie może być dłuższy niż określony w tabeli terminów zwrotu opakowań wypożyczanych, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

2. W razie niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym odbiorca obowiązany jest ponownie uiścić dostawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania.

3. Uiszczenie kar umownych przewidzianych w ust. 1 i 2 nie zwalnia odbiorcy od obowiązku zwrotu opakowania.

4. W przypadku niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym dostawca, niezależnie od żądania uiszczenia kary umownej określonej w ust. 2, wystąpi niezwłocznie z wnioskiem do właściwej komisji arbitrażowej o orzeczenie zwrotu opakowania przez odbiorcę i powiadomi o złożeniu tego wniosku jednostkę nadrzędną odbiorcy.

§ 21. 1. W przypadku uzasadnionej niemożności zwrotu opakowania w terminie określonym w fakturze, stwierdzonej przez jednostkę nadrzędną odbiorcy, w szczególności konieczności dłuższego przechowywania towaru w opakowaniu, odbiorca powinien w terminie określonym dla zwrotu opakowania zawiadomić o tym dostawcę i podać termin zwrotu opakowania ustalony za zgodą jednostki nadrzędnej.

2. W razie niewykonania postanowień ust. 1 lub niezwrócenia opakowania w podanym terminie ma odpowiednio zastosowanie przepis § 20.

§ 22. 1. W razie niemożności zwrotu opakowania na skutek jego zaginięcia lub zniszczenia, odbiorca obowiązany jest powiadomić o tym dostawcę w terminie przewidzianym dla zwrotu opakowania i uiścić jednorazowo tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania z wyjątkiem przypadku, gdy zaginięcie lub zniszczenie nie było skutkiem działania lub zaniechania odbiorcy.

2. W razie niewykonania przepisów ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie przepis § 20.

§ 23. 1. Koszty naprawy uszkodzeń i usunięcia braków zawinionych przez odbiorcę obciążają odbiorcę.

2. Koszty remontu opakowań wynikłe z normalnego zużycia obciążają dostawcę.

§ 24. Przy dostawach towaru na rzecz jednostek prywatnych dostawcy obowiązani są w umowach o dostawę zastrzec zwrot opakowań w terminie określonym (§ 19) pod rygorem kar umownych określonych w §§ 20 i 22 i pobrać kaucję w wysokości trzykrotnej wartości opakowania na zabezpieczenie dochodzenia kar umownych.

IV. Przepisy szczególne dla opakowań sprzedawanych.

§ 25. Na opakowaniach sprzedawanych powinna być w miarę możliwości trwale uwidoczniona nazwa i adres dostawcy.

§ 26. Dostawca obowiązany jest podać w fakturze ilość, rodzaj i cenę opakowania zgodną z cennikiem.

§ 27. Opakowania sprzedawane odbiorcy powinni odsprzedać dostawcom niezwłocznie po rozpakowaniu towaru.

§ 28. 1. W przypadkach sprzedaży opakowań przez odbiorców lub przez jednostki im podległe wraz z towarem konsumentom, odbiorcy zobowiązani są do skupu tego rodzaju opakowań i odsprzedaży następnie dostawcom.

2. Odbiorcy lub podległe jednostki skupywać będą tylko opakowania nie uszkodzone oraz zewnętrznie i wewnętrznie czyste lub takie, które po opróżnieniu z pierwszej zawartości nie były używane.

3. Skupione opakowania odbiorcy posortują według typów, rozmiarów i przeznaczenia.

4. Skup opakowań następuje po cenach określonych w cenniku.

§ 29. Dostawca ma obowiązek zakupu każdej ilości opakowań sprzedawanych, nadających się do dalszego użytku.

§ 30. 1. Opakowania, wymienione w § 1 pkt 2, zdatne do dalszego użytku bez przeprowadzenia remontu, nabywane będą przez dostawcę po cenie według obowiązujących cenników.

2. Opakowania, o których mowa w ust 1, wymagające remontu, skupywane będą przez bazy remontowe po cenach według obowiązujących cenników.

§ 31. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej posiadające opakowania sprzedawane (§ 1 pkt 2) obowiązane są odsprzedać je dostawcom.

2. Przepisy §§ 29—30 mają odpowiednie zastosowanie.

V. Przepisy końcowe.

§ 32. 1. Zarządzenie nie dotyczy opakowań:

- 1) po środkach trujących,
- 2) towarów przeznaczonych na eksport.

2. Wykaz opakowań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, określają centralne zarządy sprawujące nadzór nad zakładami produkującymi środki trujące. Na opakowaniach tych powinien być umieszczony napis „po truciźnie nie podlega zwrotowi ani odsprzedaży”.

§ 33. Zarządzenie nie dotyczy odbiorców podległych Ministrowi Obrony Narodowej z wyjątkiem Wojskowej Centrali Handlowej oraz odbiorców podległych Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego z wyjątkiem konsumów.

§ 34. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie gospodarki opakowaniami stosowanymi w branży chemicznej (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-23, poz. 294 oraz z 1952 r. Nr A-41, poz. 588) co do opakowań objętych niniejszym zarządzeniem.

§ 35. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Chemicznego: *B. Rumiński*

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 30 maja 1953 r. (poz. 922).

TABELA TERMINÓW ZWROTU OPAKOWAŃ WYPOŻYCZANYCH

U w a g a: Terminy A wyznacza się odbiorcom, którzy odbierają towar w opakowaniu z zakładu dostawcy dla dalszej odsprzedaży z wyjątkiem sprzedaży detalicznej, a terminy B — innym odbiorcom.

Nazwa opakowania	Termin zwrotu w dniach		Nazwa opakowania	Termin zwrotu w dniach	
	A	B		A	B
1	2	3	1	2	3
beczki stalowe ciśnieniowe	90	45	bańki różne (od 10 litrów)	180	120
beczki stalowe po środkach do tępienia szkodników	240	180	hoboki	180	120
beczki stalowe po azotynie M 25%	90	70	transporterki	180	120
beczki stalowe czarne i ocynkowane do ciał płynnych, mazistych i sypkich oraz do bawełny kolodionowej	90	45	opakowania aluminiowe do kwasu azotowego stężonego	90	45
beczki cynowe i sklejkowe	—	45	opakowania do kwasu fluorowodorowego	90	45
beczki stalowe i skrzynie blaszane oraz skrzynie drewniane do suchego lodu	40	20	skrzynie drewniane typu P. M. S.	90	60
bębny stalowe typu „Solkwas”	90	45	beczki drewniane do ciał płynnych	90	60
			beczki dębowe	90	60
			worki tkane	90	60